
Pracovní list 15

„Palestinské Lidice“

Text I: dobová publicistika (1973)

V období mezi přijetím rezoluce Valného shromáždění OSN doporučující rozdělení Palestiny na židovský a arabský stát (listopad 1947) a vyhlášením státu Izrael (květen 1948) se proti palestinským Arabům zvedla vysoká a krutá vlna sionistického teroru, která je měla přimět k útěku ze země, ve které jejich předkové žili nepřetržitě po třináct století.

V arabských vesnicích řádili zákeřní střelci, sionisté kladli časované bomby a snažili se vyvolávat strach minometnou palbou. Na venkově byly přepadávány vesnice, přičemž někdy několik domů a jindy všechny byly vyhazovány před očima jejich bezmocných obyvatel do vzduchu. Všechny tyto akce doprovázely soustavné kampaně psychologického teroru. (...) Jejich součástí byl strašlivý masakr v nešťastné vesnici Deir Jassin – palestinských Lidicích.

10. dubna vtrhli příslušníci teroristické sionistické organizace Irgun do této vesnice, která leží 16 km od Jeruzaléma. Měla tehdy 420 obyvatel, všichni byli rolníky. Chlapec, který přežil, vyprávěl: [Ráno uslyšel tlampače z džípů volat je, aby vyšli ven na ulici a opustili domy.](...) „Najednou se ozval výstřel. Jako by to byl signál. Zabijáci v uniformách khaki na nás zamířili ústí svých lehkých kulometů. Střílejí z bezprostřední blízkosti. Někteří používají bajonety k tomu, aby zabránili lidem utéci, anebo jim je vrážejí do zad. Nevidím už tatínka. Maminka už není po mém boku. Jsou to strašné chvíle, kdy platí, spas se, kdo můžeš. Padají muži, ženy, i děti. Po naší pravé straně je dosti hustý lesík, poslední útočiště těch, kterým se daří uniknout z těchto jatek. Pronásleduje nás palba vrahů, ale ti mají hodně co dělat na místě zločinu... To je část vyprávění tehdejšího chlapce jménem Ali Kassem. Den po masakru našel svou matku. Z té hrůzy se pomátla. O rok později zemřela v jižním Libanonu. Na 250 mužů, žen a dětí bylo toho dne v Deir Jassin povražděno. Mezi oběťmi bylo 25 těhotných žen. Z některých dívek a žen strhali sionističtí teroristé prádlo, naložili je do nákladních aut a s posměchem jako zvířata je vystavovali při jízdě židovskou částí Jeruzaléma.

Milan Mádr. Deir Jassin – palestinské Lidice. *Rudé Právo*, 20. 10. 1973

Text II: dobová kniha (1982)

Nejodpornější zločin spáchali sionisté 9. dubna 1948 v obyčejné, nevelké palestinské vesnici Deir Jásin poblíž Jeruzaléma. Zmíněného dne do ní vtrhly kombinované jednotky sionistických teroristických organizací Irgun a Štern. Americká novinářská dvojice Larry Collins a Dominique Lapierre napsala o nejtragičtějších hodinách těchto palestinských Lidic a o krvavém řádění sionistických teroristů v knize Ó Jeruzalém: „Kus po kuse se Deir Jásin propadal do pekla zoufalých výkřiků, vybuchujících granátů, pachu krve, střelného prachu a kouře. Útočníci zabíjeli, loupili a nakonec znásilňovali.“ (...) Celkem bylo v Deir Jásinu povražděno 254 lidí, včetně žen, z nichž 35 bylo v jiném stavu.

Velitelem Irgunu byl M. Begin, který si po Deir Jásinu pochvaloval, jak důležitá a výborně provedená „vojenská“ akce to byla.

Milan Mádr. *Stopami tragédie*, 1982, s. 17

Text 3: současný názor českého historika (2013)

Ve vesnici Deir Jassin šlo o špatně připravený útok Irgunu. V době začátků Izraele ještě centrální vláda a Hagana neprosadily svůj nárok na státnost oproti vedlejším skupinám, jako byl Irgun. Ten bojoval po boku Hagany jako rovnocenný partner. Klíčové boje se vedly o spojnici mezi Jeruzalémem a Tel Avivem. Irgun chtěl situaci zlepšit 9. 4. 1948 dobytím vesnice Deir Jassin, ve které byli zahraniční arabsští vojáci. Jelikož Irgun nebyl dostatečně silný, chtěli využít okamžik překvapení, což ale vylučovalo, že by mohli včas varovat civilisty. Velitelé to chtěli vyřešit tím, že současně s útokem bude auto s tlampačem vyzývat obyvatelstvo k odchodu a opatrnosti. Auto však narazilo na zátarasu a civilisté se nic nedověděli. Během bojů se civilisté dostali do křížové palby. Navíc arabsští ozbrojenci jen předstírali, že se vzdávají, ale ve skutečnosti to měla být jen léčka, jak dostat Izraelce do pasti. Po předstírané kapitulaci ve vesnici pokračovali ve střelbě. Po celou dobu bojů však nechával Irgun jednu cestu z vesnice volnou pro civilisty. Počet mrtvých udával Irgun asi na 200, arabská propaganda jej navýšila na 250 a více. Zpětné výzkumy i vyšetřování prokázaly, že zabitých bylo 107. Izraelská vláda po incidentu Irgun zakázala a odzbrojila. Tento krok vedl málem k občanské válce mezi Izraelci, když se Irgun pokoušel převzít zásilku zbraní z Francie a vyjednával s vládou o možnosti zůstat jako legální paravojenská organizace, která by podporovala izraelskou armádu. To, že premiér Ben Gurion nepřistoupil na kompromis a prosadil odzbrojení Irgunu, bylo rozhodujícím krokem k nastolení Izraele jako demokratického státu.

O masakrech židovského obyvatelstva a síle vojenské ofenzívy arabských zemí za války 1947-1949 se v komunistických brožurkách po roce 1967 už nepsalo. Masakr v Deir Jassin nebyl naplánován, šlo o důsledek špatného plánu. Arabské bojůvky se však dopustily úmyslných masakrů židovského obyvatelstva. Nejstrašnější se udál ve vesnic Kfar Etsion, kde Arabové postříleli obyvatele vesnice i přesto, že se vzdávali a složili zbraně. V antisionistické propagandě se palestinský teror omlouval.

Doc. Ivo Cerman Ph.D., Jihočeská univerzita, 2013

Analyzujeme, interpretujeme

1. Co tyto tři texty spojuje a jak se liší? Jaké rozdíly jsou mezi jednotlivými texty?
2. Srovnajte událost v Deir Jassin v roce 1948 s událostmi v Lidicích v roce 1942. Jsou zde nějaké shody? Je přirovnání užitě v textech 1 a 2 případné?
3. Jaké další masakry jsou v textech zmíněny?
4. Srovnajte texty s ukázkou Konflikt z pořadu *Obyčejný sionismus*.